

Vakbond met toekomst

Mijn ledenpas heeft nog lang na mijn opzegging in mijn portemonnee gezeten. Alsof ik niet helemaal afscheid wilde nemen. Ik geloof namelijk wel in een poldermodel en de vakbond. Ik vind echter dat het systeem en de organisaties te ver van de arbeidsmarkt zijn komen te staan en dat men te weinig doet om het gat te dichten.

Leuk of niet, de vakbond heeft een hoog 'Toen was geluk nog heel gewoon' gehalte. De tijd dat het lidmaatschap van ouder op kind overging is al lang voorbij. Toch lijkt het bijna of de vakbonden zijn blijven steken in de tijd dat je, je hele werkleven met een vast contract bij 1 baas werkte en tussen de 55 en 60 jaar met vroegpensioen ging.

Want wie kan er nu terecht bij een vakbond? Toen ik er zelf werkte, had ik meer aan de personeelsvertegenwoordiging omdat ik niet onder een cao viel. Toen ik flexwerker werd was de boodschap 'zorg dat je een vast contract krijgt'. Toen ik zzp-er werd, om aan het werk te blijven, konden zij mij niet vertegenwoordigen en moest ik mijn lidmaatschap opzeggen. Vertegenwoordigt de vakbond nu alle werkenden op de arbeidsmarkt of hoor je er pas echt bij als je een van de 'lucky few' bent met een vast contact?

Via social media krijg ik de reactie onder ogen van Annette de Groot, werkzaam bij FNV die – op persoonlijke titel- reageert op een opiniestuk van Paul de Beer. Het gaat over de toekomst van de vakbond. Ik ben benieuwd en begin hoopvol te lezen. Ledengroei, dat staat centraal voor haar. Het probleem zit in de drempel naar het lidmaatschap. Er is te veel free-rider gedrag, lees ik in het opiniestuk. Oke, maar hoe gaat de FNV dit dan aanpakken? De FNV kijkt daarvoor naar de overheid. Zij wil dat de overheid zorgt voor betere regelgeving en ruimte om eigen leden meer voordeel te geven.

Ik scroll naar beneden omdat ik de andere oplossingen wil lezen. Ik hoop namelijk op een visie, een strategie en een plan. Maar tot mijn verbazing zie ik dat het opiniestuk hiermee eindigt... Sorry, beste vakbond, maar wat ga JIJ zelf doen om nieuwe leden te werven. Om een veel grotere groep werkenden te vertegenwoordigen?

Ik zak terug in mijn stoel. Het raakt mij, meer dan ik had gedacht. Ik merk dat ik zit te wachten op een visie, een strategie en een plan. Omdat ik mij graag weer wil aansluiten bij een vakbond die staat voor alle werkenden op de arbeidsmarkt, ook jongeren en flexwerkers. Een vakbond die oog heeft voor de levensloop van mensen en dit terug laat komen in de cao-onderhandelingen. Door niet alleen te gaan voor een loonsverhoging, maar ook door te zorgen voor betere secundaire arbeidsvoorwaarden. Een vakbond die anticipeert op de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt en niet bang is om daarbij bestaande wet- en regelgeving ter discussie te stellen. Ik zou zo graag weer lid willen worden van zo'n vakbond.

Ik heb nu een vast contract en kan er dus weer terecht. Maar ik kies ervoor om het niet te doen. Het vakje in mijn portemonnee blijft leeg en dat is jammer.

Rinske Post